

ningen staaet i Miscredit af flere Grunde, navnlig fordi man ikke troede, at det vilde svare Regning. Derfor siger jeg, at dette vil medtage lang Tid, og derfor bliver Spørgsmaalet: Hvad skal man gjøre indtil den Tid? Da jeg besluttede mig til at henstille til det høie Thing, om det ikke var rigtigt, at den Afgift, som skulde indkræves fra den 1ste Januar 1866, og som efter de fleste af de Mænds Mening, med hvem jeg har talt, vilde falde paa Leierne, bortfaldt, maatte naturligtvis det Spørgsmaal fremstille sig for mig, om det ikke var rigtigere at søge at faae denne Afgift til at falde bort, ogsaa for de Bygninger, der ere fremkomne siden 1857. Jeg saae naturligtvis gjerne, at dette kunde skee, idetmindste i nogle Aar; men da det er en bestaaende Skat, som er gaaet ind i Kassen i 8 Aar, trostede jeg mig ikke til at stille et saa vidtgaende Forslag. Jeg meente, at dersom Thinget og Regjeringen skulde være tilbøjelige til at gaae ind derpaa, kunde man let ved en Ændring faae det frem. Det Andet, hvorom der kunde være Spørgsmaal for mig, var, om det ikke var rettest at tage Sagen saaledes, at man, ligesom man i 1857 havde udsat Indkrævningen af denne Skat omtrent i 8½ Aar, skulde forlænge denne Tid og atter udsætte Indkrævningen i nogle Aar; hvis det høie Thing iøvrigt samstemmede med mig i denne Sag, skulde jeg være saare villig til at gaae ind derpaa, men man vilde ogsaa gjennem en Ændring kunne bestemme, at Skatten ikke indkræves den 1ste Januar 1866, hvorimod man lod nogle Aar gaae hen, for at see, hvad Følgen vilde blive af det Bygningsvære, der nu er tilstede. Maaskee vil det da vise sig, at det er overflødigt at bevare denne Skattefrihed længere, og at det tværtimod kunde være gavnligt at paalægge Skatten for at faae denne Deel af Befolkningen til at boe i sundere og bedre Boliger. Med denne korte Motivering skal jeg tillade mig at anbefale Sagen til det høie Thing.

L. C. Larsen: Jeg skal tillade mig at føie nogle Bemærkninger til dem, som vi nu

have hørt af den ærede Forslagsstiller. Dengang man her vedtog Loven af 4de Marts 1857, havde man aldeles ingen Dplysning om Antallet af de Bygninger, der rammes af denne Lov, skjøndt dette ganske vist havde været det Usikkertste, men det var umuligt dengang at faae dem, thi Skatteregistrene vare ikke indrettede saaledes, at de Leiligheder, der vare under 64 □ Al., vare særligt optalte, og man vidste altsaa dengang ingen Vædd om dem. Derimod har naturligtvis den nævnte Lov, hvorefter disse Leiligheder under 64 □ Alen med dette Aars Udgang skulle svare Bygningsafgift, medført, at der maatte anstilles Undersøgelse om, hvormange Leiligheder af den Slags der findes i Kjøbenhavn, ligesom der ogsaa i en anden Anledning for Bygningsafgiftens Skyld er foretaget en Revision af Bygningerne i Kjøbenhavn. Paa den Maade er man kommen til at vide, hvormange Leiligheder under 64 □ Alen der findes i 11 af Kjøbenhavns 14 Qvarterer, men i 3 Qvarterer, nemlig Nørre, Frimands og Udenbyses Klædebo, har man endnu ikke endt Revisionen. Jeg har her for mig en Opjærelse over alle Qvarterer, men jeg maa bemærke, at med Hensyn til de nævnte 3 Qvarterer er Angivelsen altsaa ikke saa nøjagtig som med Hensyn til de 11 andre. Paa den anden Side ere disse 3 Qvarterer af dem, som i Sammenligning med de andre kun have et mindre Antal af disse Leiligheder, og det, der her er opført for dem, er ansat efter et Skøn, som vistnok vil vise sig at være omtrent rigtigt. Jeg skal ikke nævne alle Enkelthederne i denne Oversigt, men blot nogle af dem. Der er saaledes eet Qvarter, nemlig St. Anne-Vester, hvori der alene findes 1982 saadanne Leiligheder i 251 Eiendomme. Derefter kommer Christianshavns Qvarter med 1,337 Leiligheder i 162 Eiendomme, men dernæst varierer Tallet meget. Det mindste Tal af disse Leiligheder er i Strandqvarter, nemlig 12 i kun 2 Eiendomme. Ifølge denne Oversigt findes der i Kjøbenhavn ialt 6,285 Leiligheder, som ere under 64 □ Alen, i 959